

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 29ης Νοεμβρίου 2018*

«Αίτηση αναιρέσεως – Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν – Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων – Ακύρωση εγγραφής από το Γενικό Δικαστήριο – Επανεγγραφή – Αποδεικτικά στοιχεία αναγόμενα σε προγενέστερο της πρώτης εγγραφής χρόνο – Πραγματικά περιστατικά γνωστά πριν από την πρώτη εγγραφή – Δεδικασμένο – Περιεχόμενο – Ασφάλεια δικαίου – Προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης – Αποτελεσματική δικαστική προστασία – Λόγος εγγραφής σχετικός με την υλικοτεχνική στήριξη στην Κυβέρνηση του Ιράν – Περιεχόμενο – Δραστηριότητα μεταφοράς αργού πετρελαίου»

Στην υπόθεση C-600/16 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2016,

National Iranian Tanker Company, με έδρα την Τεχεράνη (Ιράν), εκπροσωπούμενη από τον T. de la Mare, QC, την M. Lester, QC, τον J. Robjoy, barrister, καθώς και την R. Chandrasekera, τον S. Ashley και την C. Murphy, solicitors,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι το:

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από τους A. Vitro και M. Bishop,

καθού πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους T. von Danwitz (εισηγητή), πρόεδρο του εβδόμου τμήματος, προεδρεύοντα του τετάρτου τμήματος, K. Jürimäe, K. Λυκούργο, E. Juhász και C. Vajda, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: E. Tanchev

γραμματέας: R. Žeres, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζήτησεως της 24ης Ιανουαρίου 2018,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 11ης Απριλίου 2018,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή της αναίρεσως, η National Iranian Tanker Company (στο εξής: NITC) ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 14ης Σεπτεμβρίου 2016, National Iranian Tanker Company κατά Συμβουλίου (T-207/15, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2016:471), με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή της με αίτημα:
  - να ακυρωθούν η απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/236 του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2015, L 39, σ. 18), και ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/230 του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2015, L 39, σ. 3), καθόσον οι πράξεις αυτές την αφορούν (στο εξής: προσβαλλόμενες πράξεις), και
  - επικουρικός, να κηρυχθούν ανεφάρμοστα το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2010, L 195, σ. 39), και το άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 961/2010 (ΕΕ 2012, L 88, σ. 1), καθόσον οι ως άνω διατάξεις την αφορούν.

Το νομικό πλαίσιο

Το ψήφισμα 1929 και το ψήφισμα 2231 (2015) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών

- 2 Στις 9 Ιουνίου 2010, το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών εξέδωσε το ψήφισμα 1929 (2010) (στο εξής: ψήφισμα 1929) με το οποίο διευρύνθηκε το πεδίο εφαρμογής των περιοριστικών μέτρων που επέβαλαν τα ψηφίσματα 1737 (2006), 1747 (2007) και 1803 (2008) και θεσπίστηκαν πρόσθετα περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν. Με το ψήφισμα αυτό, το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών αναφέρεται, μεταξύ άλλων, στη «δυσνητική σχέση μεταξύ των εσόδων που αντλεί το Ιράν από τον ενεργειακό του τομέα και της χρηματοδότησεως των δραστηριοτήτων του που συντελούν στη διάδοση των πυρηνικών όπλων».
- 3 Στις 24 Νοεμβρίου 2013, η Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν, αφενός, και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, η Ρωσική Ομοσπονδία, η Γαλλική Δημοκρατία και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, με την υποστήριξη της Ύπατης Εκπροσώπου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας, αφετέρου, συνήψαν στη Γενεύη (Ελβετία), συμφωνία επί κοινού σχεδίου δράσης (στο εξής: κοινό σχέδιο δράσης) το οποίο καθορίζει την ακολουθητέα διαδικασία για εξεύρεση μακροπρόθεσμης συνολικής λύσης στο ζήτημα των πυρηνικών του Ιράν.
- 4 Στις 14 Ιουλίου 2015, η Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν, αφενός, και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, η Ρωσική Ομοσπονδία, η Γαλλική Δημοκρατία και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, καθώς και η Ύπατη Εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας, αφετέρου, εξέδωσαν, στη Βιέννη (Αυστρία), το «κοινό ολοκληρωμένο σχέδιο δράσης» με σκοπό την επίτευξη μακροπρόθεσμης συνολικής λύσης του ζητήματος των πυρηνικών του Ιράν (στο εξής: κοινό ολοκληρωμένο σχέδιο δράσης).

- 5 Στις 20 Ιουλίου 2015, το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών εξέδωσε το ψήφισμα 2231 (2015) με το οποίο εγκρίνει το κοινό ολοκληρωμένο σχέδιο δράσης, ζητεί την πλήρη εφαρμογή του σύμφωνα με το καθορισθέν σε αυτό χρονοδιάγραμμα και προβλέπει τις δράσεις που πρέπει να αναληφθούν σύμφωνα με το ως άνω σχέδιο.

Το δίκαιο της Ένωσης

- 6 Στις 17 Ιουνίου 2010, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κάλεσε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να θεσπίσει μέτρα για την εφαρμογή των προβλεπόμενων στο ψήφισμα 1929 μέτρων, καθώς και συνοδευτικά μέτρα, με σκοπό να διευκολυνθεί η διευθέτηση, μέσω διαπραγματεύσεων, όλων των εκκρεμών ζητημάτων που αφορούν την ανάπτυξη νευραλγικών τεχνολογιών από την Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν προς ενίσχυση του πυρηνικού και του πυραυλικού της προγράμματος. Τα μέτρα αυτά έπρεπε να καλύπτουν, μεταξύ άλλων, τον εμπορικό τομέα, τον χρηματοοικονομικό τομέα, τον τομέα των ιρανικών μεταφορών και τους βασικούς τομείς της βιομηχανίας φυσικού αερίου και πετρελαίου.
- 7 Στις 26 Ιουλίου 2010, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε την απόφαση 2010/413, στο παράρτημα II της οποίας απαριθμούνται τα ονόματα των προσώπων και οντοτήτων των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία δεσμεύονται. Στην αιτιολογική σκέψη 22 της εν λόγω αποφάσεως γίνεται μνεία του ψηφίσματος 1929 και αναφέρεται η επισημανθείσα στο ψήφισμα αυτό δυνητική σχέση μεταξύ των εσόδων που αντλεί η Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν από τον ενεργειακό της τομέα και της χρηματοδοτήσεως των δραστηριοτήτων της που συντελούν στη διάδοση των πυρηνικών όπλων.
- 8 Στις 23 Ιανουαρίου 2012, το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 2012/35/ΚΕΠΠΑ για τροποποίηση της απόφασης 2010/413 (ΕΕ 2012, L 19, σ. 22). Κατά την αιτιολογική σκέψη 13 της αποφάσεως αυτής, η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων θα πρέπει να εφαρμοστεί και σε άλλα πρόσωπα και οντότητες που παρέχουν στήριξη στην Κυβέρνηση του Ιράν ώστε αυτή να μπορεί να συνεχίζει πυρηνικές δραστηριότητες ικανές να συντελέσουν στη διάδοση και στην ανάπτυξη φορέων πυρηνικών όπλων, ιδίως δε σε πρόσωπα και οντότητες που παρέχουν οικονομική, υλικοτεχνική ή υλική στήριξη στην Κυβέρνηση του Ιράν.
- 9 Με την εν λόγω απόφαση προστέθηκε το άρθρο 3α στην απόφαση 2010/413, το οποίο απαγορεύει την εισαγωγή, αγορά ή μεταφορά ιρανικού αργού πετρελαίου και πετρελαιοειδών.
- 10 Η απόφαση 2012/35 προσέθεσε το στοιχείο γ' στο άρθρο 20, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2010/413, το οποίο προβλέπει τη δέσμευση των κεφαλαίων των εξής προσώπων και οντοτήτων:
- «άλλων προσώπων και οντοτήτων μη υπαγόμενων στο Παράρτημα I τα οποία παρέχουν στήριξη στην κυβέρνηση του Ιράν και προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με αυτά, όπως κατονομάζονται στο Παράρτημα II.»
- 11 Στις 23 Μαρτίου 2012, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό 267/2012, ο οποίος θέτει σε εφαρμογή, όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα περιοριστικά μέτρα που προβλέπονται στην απόφαση 2012/35.
- 12 Το άρθρο 11 του ως άνω κανονισμού θεσπίζει περιορισμούς ανάλογους με εκείνους που περιλαμβάνονται στο άρθρο 3α της αποφάσεως 2010/413 σχετικά με την εισαγωγή, αγορά ή μεταφορά ιρανικού αργού πετρελαίου και πετρελαιοειδών.
- 13 Το άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του εν λόγω κανονισμού προβλέπει τη δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων των προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα IX, οι οποίοι, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο γ',

της απόφασης 2010/413, έχει αναγνωρισθεί ότι «αποτελούν άλλα πρόσωπα, οντότητες ή οργανισμούς που παρέχουν στήριξη, όπως υλική, υλικοτεχνική ή οικονομική, στην κυβέρνηση του Ιράν, και πρόσωπα και οντότητες που συνδέονται με αυτά».

- 14 Η απόφαση 2012/635/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413 (ΕΕ 2012, L 282, σ. 58, και διορθωτικό ΕΕ 2013, L 251, σ. 33) τροποποίησε το γράμμα του άρθρου 20, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της απόφασης 2010/413 ως εξής:

«άλλων προσώπων και οντοτήτων που δεν καλύπτονται από το Παράρτημα I που παρέχουν υποστήριξη στην κυβέρνηση του Ιράν και οντοτήτων που ανήκουν ή ελέγχονται από αυτά ή προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με αυτά, όπως αναφέρεται στο Παράρτημα II.»

- 15 Με τον κανονισμό (ΕΕ) 1263/2012, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την τροποποίηση του κανονισμού 267/2012 (ΕΕ 2012, L 356, σ. 34), το Συμβούλιο τροποποίησε το γράμμα του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού αυτού ως εξής:

«αποτελούν άλλα πρόσωπα, οντότητες ή οργανισμούς που παρέχουν στήριξη, όπως υλική, υλικοτεχνική ή οικονομική ενίσχυση, στην κυβέρνηση του Ιράν, και οντότητες που ανήκουν ή ελέγχονται από αυτά, ή πρόσωπα και οντότητες που συνδέονται με αυτά».

- 16 Στις 20 Ιανουαρίου 2014, προκειμένου να τεθεί σε εφαρμογή το κοινό σχέδιο δράσης, το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 2014/21/ΚΕΠΠΑ για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413 (ΕΕ 2014, L 15, σ. 22). Κατά την αιτιολογική σκέψη 3 της απόφασης 2014/21, στο πλαίσιο του πρώτου σταδίου του κοινού σχεδίου δράσης, η Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν θα λάβει εθελοντικά μέτρα που προσδιορίζονται στο σχέδιο αυτό και, σε αντιστάθμισμα, όσον αφορά την Ένωση, θα αναληφθούν ορισμένα εθελοντικά μέτρα στα οποία περιλαμβάνεται η αναστολή των περιοριστικών μέτρων σχετικά με την απαγόρευση, ιδίως, της παροχής υπηρεσιών μεταφοράς ιρανικού αργού πετρελαίου. Με την εν λόγω απόφαση, το Συμβούλιο, μεταξύ άλλων, ανέστειλε για περίοδο έξι μηνών την απαγόρευση του άρθρου 3α της απόφασης 2010/413, όσον αφορά τη μεταφορά ιρανικού αργού πετρελαίου. Η αναστολή της εν λόγω απαγορεύσεως παρατάθηκε στη συνέχεια με πολλές διαδοχικές πράξεις του Συμβουλίου.

- 17 Την ίδια ημερομηνία, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΕ) 42/2014, για την τροποποίηση του κανονισμού 267/2012 (ΕΕ 2014, L 15, σ. 18, και διορθωτικό ΕΕ 2014, L 19, σ. 7), με τον οποίο ανέστειλε, για διάστημα έξι μηνών, την απαγόρευση, που προβλέπεται στο άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 267/2012, μεταφοράς αργού πετρελαίου ή προϊόντων πετρελαίου εάν είναι καταγωγής Ιράν ή εξάγονται από το Ιράν προς οιαδήποτε άλλη χώρα. Η αναστολή της εν λόγω απαγορεύσεως παρατάθηκε στη συνέχεια με πολλές διαδοχικές πράξεις του Συμβουλίου. Η απαγόρευση αυτή καταργήθηκε τελικώς με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/1861 του Συμβουλίου, της 18ης Οκτωβρίου 2015, για την τροποποίηση του κανονισμού 267/2012 (ΕΕ 2015, L 274, σ. 1).

Το ιστορικό της διαφοράς

- 18 Η NITC είναι ιρανική εταιρία ειδικευμένη στη μεταφορά φορτίων αργού πετρελαίου και φυσικού αερίου. Εκμεταλλεύεται έναν από τους μεγαλύτερους στον κόσμο στόλους πετρελαιοφόρων διπλού κύτους.
- 19 Στις 15 Οκτωβρίου 2012, με την απόφαση 2012/635 και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 945/2012 για την εφαρμογή του κανονισμού 267/2012 (ΕΕ 2012, L 282, σ. 16, και διορθωτικό ΕΕ 2013, L 205, σ. 18), το Συμβούλιο περιέλαβε την επωνυμία της NITC στους περιλαμβανόμενους, αντιστοίχως, στο

παράρτημα II της απόφασης 2010/413 και στο παράρτημα IX του κανονισμού 267/2012 καταλόγους των προσώπων και οντοτήτων των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία δεσμεύονται. Οι λόγοι της εγγραφής της στους καταλόγους αυτούς ήταν πανομοιότυποι και είχαν ως εξής:

«Ελέγχεται ουσιαστικά από την κυβέρνηση του Ιράν. Παρέχει οικονομικούς πόρους στην κυβέρνηση του Ιράν μέσω των μετόχων της που διατηρούν δεσμούς με την κυβέρνηση».

20 Με την απόφαση της 3ης Ιουλίου 2014, National Iranian Tanker Company κατά Συμβουλίου (T-565/12, EU:T:2014:608), το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση 2012/635 και τον εκτελεστικό κανονισμό 945/2012, καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούσαν την NITC, με το σκεπτικό ότι η εγγραφή της επωνυμίας της στους καταλόγους των προσώπων και των οντοτήτων των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία δεσμεύονται δεν δικαιολογείται, δεδομένου ότι οι ισχυρισμοί του Συμβουλίου ότι η NITC ελέγχεται από την Κυβέρνηση του Ιράν και της παρέχει οικονομική ενίσχυση δεν ήταν τεκμηριωμένοι. Κατά τα λοιπά, το Γενικό Δικαστήριο διατήρησε σε ισχύ τα αποτελέσματα των εν λόγω πράξεων έναντι της NITC έως την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας ασκήσεως αναιρέσεως κατά το άρθρο 56, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή, εφόσον ασκείτο αναίρεση εντός της προθεσμίας αυτής, έως την απόρριψη της αναιρέσεως. Κατά της απόφασης αυτής δεν ασκήθηκε αναίρεση.

21 Στις 12 Φεβρουαρίου 2015, το Συμβούλιο, με τις προσβαλλόμενες πράξεις, περιέλαβε εκ νέου την επωνυμία της NITC, αφενός, στον περιλαμβανόμενο στο παράρτημα II της απόφασης 2010/413 κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία δεσμεύονται και, αφετέρου, σε εκείνον που παρατίθεται στο παράρτημα IX του κανονισμού 267/2012 (στο εξής: επίμαχοι κατάλογοι), διατυπώνοντας ως εξής τους λόγους στους οποίους στηρίχθηκε:

«Η [NITC] παρέχει οικονομική στήριξη στην Κυβέρνηση του Ιράν μέσω των μετόχων της, του Ιρανικού Ταμείου Κρατικών Συντάξεων [Iranian State Retirement Fund], του Ιρανικού Οργανισμού Κοινωνικών Ασφαλίσεων [Iranian Social Security Organization] και του Ταμείου Συντάξεων και Αποταμιεύσεων των Υπαλλήλων της Πετρελαϊκής Βιομηχανίας [Oil Industry Employees Retirement and Savings Fund], οντότητες που ελέγχονται από την Κυβέρνηση του Ιράν. Επιπλέον, η NITC είναι μία από τις μεγαλύτερες στον κόσμο επιχειρήσεις εκμετάλλευσης δεξαμενόπλοιων αργού πετρελαίου και ένας από τους κυριότερους μεταφορείς ιρανικού αργού πετρελαίου. Συνεπώς, η NITC παρέχει υλικοτεχνική στήριξη στην Κυβέρνηση του Ιράν μέσω της μεταφοράς ιρανικού πετρελαίου.»

22 Στις 18 Οκτωβρίου 2015, στο πλαίσιο της εφαρμογής του κοινού ολοκληρωμένου σχεδίου δράσης, το Συμβούλιο εξέδωσε, αφενός, την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/1863, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413 (ΕΕ 2015, L 274, σ. 174), με την οποία ανεστάλησαν, έναντι της NITC, τα περιοριστικά μέτρα που προβλέπονται στην απόφαση 2010/413, καθώς και, αφετέρου, τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/1862, για την εφαρμογή του κανονισμού 267/2012 (ΕΕ 2015, L 274, σ. 161), με τον οποίο διεγράφη η επωνυμία της από τον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα IX του τελευταίου αυτού κανονισμού.

23 Η απόφαση 2015/1863 και ο εκτελεστικός κανονισμός 2015/1862 εφαρμόζονται από τις 16 Ιανουαρίου 2016, δυνάμει της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2016/37 του Συμβουλίου, της 16ης Ιανουαρίου 2016, σχετικά με την ημερομηνία εφαρμογής της απόφασης 2015/1863 (ΕΕ 2016, L 11 I, σ. 1), και των πληροφοριών σχετικά με την ημερομηνία εφαρμογής του κανονισμού 2015/1861 και του εκτελεστικού κανονισμού 2015/1862 (ΕΕ 2016, C 15 I, σ. 1), αντιστοίχως.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 24 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 24 Απριλίου 2015, η NITC άσκησε προσφυγή ακυρώσεως των προσβαλλόμενων πράξεων. Επικουρικός, η NITC ζήτησε, βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, να κηρυχθούν ανεφάρμοστα έναντι αυτής το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2010/413 και το άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 267/2012.
- 25 Παράλληλα με την προσφυγή αυτή, η NITC υπέβαλε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ζητώντας την αναστολή εκτελέσεως των προσβαλλόμενων πράξεων. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιουλίου 2015, National Iranian Tanker Company κατά Συμβουλίου (T-207/15 R, EU:T:2015:535).
- 26 Προς στήριξη της προσφυγής της, η NITC προέβαλε πέντε λόγους ακυρώσεως που αντλούνται, ο πρώτος, από παραβίαση των αρχών του δεδουλευμένου, της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθώς και από προσβολή του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής, ο δεύτερος, από πλάνη εκτιμήσεως, ο τρίτος, από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως και από παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και ο τέταρτος από προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας, του δικαιώματος προστασίας της φήμης και της επιχειρηματικής ελευθερίας. Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως, που προβλήθηκε επικουρικός, αντλείτο από τον παράνομο χαρακτήρα του άρθρου 20, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2010/413 και του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 267/2012.
- 27 Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε όλους τους λόγους ακυρώσεως και, κατά συνέπεια, την προσφυγή στο σύνολό της.

Τα αιτήματα των διαδίκων και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

- 28 Η NITC ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
  - να δεχθεί τα αιτήματα που υπέβαλε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ειδικότερα:
    - να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες πράξεις καθόσον την αφορούν·
    - επικουρικός, να διαπιστώσει ότι το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2010/413 και το άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 267/2012 είναι ανεφάρμοστα καθόσον την αφορούν, και
  - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής δίκης και της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 29 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως που άσκησε η NITC ως απαράδεκτη, άλλως ως αβάσιμη·
  - επικουρικός, αν το Δικαστήριο αποφασίσει να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως και το αίτημα περί κηρύξεως των επίμαχων διατάξεων ως ανεφάρμοστων, καθώς και
  - να καταδικάσει την NITC στα έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 30 Το Συμβούλιο διατείνεται ότι η NITC δεν έχει συμφέρον στην έκβαση της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως και ότι η αίτηση αυτή είναι, συνεπώς, απαράδεκτη, λόγω του ότι, με την απόφαση 2015/1863 και τον εκτελεστικό κανονισμό 2015/1862, ήρθησαν τα ληφθέντα έναντι αυτής περιοριστικά μέτρα και οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν προσβάλλουν τη φήμη της.
- 31 Η NITC υποστηρίζει ότι έχει σαφώς συμφέρον να επιδιώξει την αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως καθώς και την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων, προκειμένου να αναγνωρισθεί ο *ab initio* παράνομος χαρακτήρας της επανεγγραφής της στους επίμαχους καταλόγους, προκειμένου να ασκήσει, ενδεχομένως, αγωγή αποζημιώσεως για τη ζημία που υπέστη λόγω της επανεγγραφής της στους εν λόγω καταλόγους και προκειμένου να αποκαταστήσει τη φήμη της.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 32 Κατά πάγια νομολογία, η ύπαρξη εννόμου συμφέροντος του αναιρεσιζήτοντος προϋποθέτει ότι η αναίρεση δύναται, με το αποτέλεσμα της, να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε (απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2011, Γαλλία κατά People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, σκέψη 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 33 Το Δικαστήριο έχει όμως κρίνει ότι πρόσωπο ή οντότητα του οποίου το όνομα έχει εγγραφεί στον κατάλογο προσώπων και οντοτήτων των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία δεσμεύονται εξακολουθεί να έχει τουλάχιστον ηθικό συμφέρον για την ακύρωση της εγγραφής αυτής, προκειμένου να αναγνωρισθεί από τον δικαστή της Ένωσης ότι το όνομά του δεν έπρεπε ποτέ να περιληφθεί σε τέτοιον κατάλογο, λαμβανομένων υπόψη των επιπτώσεων για τη φήμη του, ακόμη και μετά τη διαγραφή του ονόματός του από τον εν λόγω κατάλογο ή την αναστολή της δεσμεύσεως των περιουσιακών του στοιχείων (βλ., επ' αυτού, αποφάσεις της 28ης Μαΐου 2013, Abdulrahim κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-239/12 P, EU:C:2013:331, σκέψεις 70 έως 72, της 8ης Σεπτεμβρίου 2016, Iranian Offshore Engineering & Construction κατά Συμβουλίου, C-459/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:646, σκέψη 12, καθώς και της 15ης Ιουνίου 2017, Al-Faqih κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-19/16 P, EU:C:2017:466, σκέψη 36).
- 34 Κατά συνέπεια, η NITC έχει συμφέρον, τουλάχιστον ηθικό, να επιδιώξει την ακύρωση της επανεγγραφής της στους επίμαχους καταλόγους, ακόμη και αν, αφενός, έχει ανασταλεί η δέσμευση των περιουσιακών της στοιχείων που προέκυψε από την επανεγγραφή αυτή στον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα II της αποφάσεως 2010/413 και, αφετέρου, η επωνυμία της απαλείφθηκε από τον κατάλογο του παραρτήματος IX του κανονισμού 267/2012 δυνάμει της αποφάσεως 2015/1863 και του εκτελεστικού κανονισμού 2015/1862, αντιστοίχως.
- 35 Επομένως, η αίτηση αναιρέσεως είναι παραδεκτή.

Επί της ουσίας

- 36 Προς στήριξη της αιτήσεως της αναιρέσεως, η NITC προβάλλει τέσσερις λόγους.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

– Επιχειρήματα των διαδίκων

- 37 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η NITC προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, με τις σκέψεις 45 έως 65 και 68 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν παραβιάζουν τις αρχές του δεδικασμένου, της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και δεν προσβάλλουν το δικαίωμά της για άσκηση πραγματικής προσφυγής. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε ότι το Συμβούλιο μπορούσε να τη συμπεριλάβει εκ νέου στους επίμαχους καταλόγους βάσει πραγματικών ισχυρισμών πανομοιότυπων με εκείνους που είχε προβάλει προς στήριξη της αρχικής εγγραφής της, η οποία ακυρώθηκε με αμετάκλητη απόφαση, και ελλείψει σημαντικής μεταβολής των περιστάσεων ή νέων αποδεικτικών στοιχείων τα οποία δεν είχε καταστεί δυνατό να συλλεγούν όταν έγινε η εν λόγω πρώτη εγγραφή. Κατά την NITC, το Συμβούλιο, για να την συμπεριλάβει εκ νέου στους επίμαχους καταλόγους βάσει του ιδίου κριτηρίου εγγραφής, δεν μπορούσε να περιοριστεί απλώς σε νέο χαρακτηρισμό των περιστατικών στα οποία βασιζόταν η αρχική εγγραφή της.
- 38 Η NITC προσθέτει, παραπέμποντας στη διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιουλίου 2015, National Iranian Tanker Company κατά Συμβουλίου (T-207/15 R, EU:T:2015:535), ότι, μολονότι δεν εφαρμόζεται υπό στενή έννοια η αρχή του δεδικασμένου, οι αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθώς και το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής, κατά την έννοια του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και του άρθρου 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, επιβάλλουν στο Συμβούλιο να προσκομίσει το σύνολο των επιχειρημάτων του και των αποδεικτικών στοιχείων που έχει στη διάθεσή του στο πλαίσιο της πρώτης εγγραφής, ειδάλλως δεν μπορεί να τα προβάλει στη συνέχεια. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο υιοθέτησε μια υπερβολικά συσταλτική ερμηνεία του άρθρου 47 του Χάρτη. Το σκεπτικό στο οποίο βασίζεται η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση παρέχει στο Συμβούλιο απεριόριστη εξουσία για την εκ νέου επιβολή περιοριστικών μέτρων με βάση τους ίδιους λόγους ή τα ίδια πραγματικά περιστατικά που μπορούσαν και έπρεπε να προβληθούν κατά την αρχική εγγραφή. Το σκεπτικό αυτό μπορεί να οδηγήσει σε καταχρήσεις και να εκθέσει την οικεία οντότητα σε επανάληψη δικών, με αποτέλεσμα παραβίαση της αρχής της δίκαιης δίκης και προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοίκησης.
- 39 Η NITC διευκρινίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε, ειδικότερα, σε πλάνη περί το δίκαιο, στις σκέψεις 51 και 52 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αποφαινόμενο ότι το Συμβούλιο μπορούσε να στηριχθεί εκ νέου σε λόγο εγγραφής σχετικά με την οικονομική ενίσχυση στην Κυβέρνηση του Ιράν, ενώ τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία ανάγονταν, ως επί το πλείστον, σε προγενέστερο της αρχικής εγγραφής χρόνο και ήταν προσβάσιμα στο κοινό ή προέρχονταν από την ανταλλαγείσα με την NITC αλληλογραφία. Όσον αφορά τον λόγο εγγραφής σχετικά με την υλικοτεχνική στήριξη, η NITC προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε, με τη σκέψη 53 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο λόγος αυτός δεν υποβλήθηκε στον έλεγχο του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 3ης Ιουλίου 2014, National Iranian Tanker Company κατά Συμβουλίου (T-565/12, EU:T:2014:608). Καίτοι στην αρχική εγγραφή δεν γινόταν αναφορά στον λόγο αυτόν, αυτός είναι εντούτοις πανομοιότυπος με τον πραγματικό ισχυρισμό περί οικονομικής στηρίξεως, όπως αυτός απορρίφθηκε με τη σκέψη 60 της αποφάσεως εκείνης βάσει άλλου χαρακτηρισμού.
- 40 Το Συμβούλιο αμφισβητεί τη βασιμότητα του πρώτου λόγου αναιρέσεως. Θεωρεί ότι δεν υποχρεούνταν, κατά την αρχική εγγραφή της NITC, να επικαλεστεί το σύνολο των κριτηρίων εγγραφής και των λόγων που μπορούσαν να γίνουν δεκτοί. Το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι, κατά την αρχική εγγραφή της NITC, δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει τον λόγο εγγραφής

σχετικά με την οικονομική στήριξη που αποτελεί τη βάση της εγγραφής αυτής. Ο δε λόγος εγγραφής σχετικά με την υλικοτεχνική στήριξη δεν είχε προβληθεί ούτε είχε υποβληθεί στον έλεγχο του Γενικού Δικαστηρίου.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 41 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η παραβίαση των διαφόρων αρχών του δικαίου της Ένωσης και η προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων που επικαλείται η NITC στηρίζεται, κατ' ουσίαν, στο επιχείρημα ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι οντότητα η οποία πέτυχε την ακύρωση των ληφθέντων εις βάρος της περιοριστικών μέτρων μπορούσε να εγγραφεί εκ νέου στον κατάλογο των οντοτήτων των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία δεσμεύονται, βάσει λόγων ή αποδεικτικών στοιχείων που μπορούσαν να έχουν προβληθεί κατά την πρώτη εγγραφή της εν λόγω οντότητας, παρότι δεν επήλθε καμία σημαντική μεταβολή των περιστάσεων και δεν υπάρχουν νέα αποδεικτικά στοιχεία.
- 42 Κατ' αρχάς, όσον αφορά την αρχή του δεδικασμένου, υπενθυμίζεται ότι οι ακυρωτικές αποφάσεις των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης αποκτούν, μόλις καταστούν αμετάκλητες, ισχύ δεδικασμένου. Το δεδικασμένο δεν καταλαμβάνει μόνον το διατακτικό της ακυρωτικής απόφασης, αλλά και το σκεπτικό που αποτελεί την απαραίτητη βάση του διατακτικού, με το οποίο είναι, ως εκ τούτου, αρρήκτως συνδεδεμένο (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2012, *Al-Aqsa* κατά Συμβουλίου και Κάτω Χώρες κατά *Al-Aqsa*, C-539/10 P και C-550/10 P, EU:C:2012:711, σκέψη 49 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 43 Πάντως, κατά πάγια νομολογία το δεδικασμένο καλύπτει μόνον τα πραγματικά και νομικά ζητήματα τα οποία επιλύθηκαν όντως ή κατ' ανάγκη με την οικεία δικαστική απόφαση (αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 2011, *ThyssenKrupp Nirosta* κατά Επιτροπής, C-352/09 P, EU:C:2011:191, σκέψη 123, καθώς και της 13ης Σεπτεμβρίου 2017, *Pappalardo* κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-350/16 P, EU:C:2017:672, σκέψη 37).
- 44 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι, με την απόφαση της 3ης Ιουλίου 2014, *National Iranian Tanker Company* κατά Συμβουλίου (T-565/12, EU:T:2014:608), το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την αρχική εγγραφή της NITC κρίνοντας, με τη σκέψη 64 της απόφασης αυτής, ότι στα στοιχεία που έπρεπε να ληφθούν υπόψη δεν περιλαμβανόταν κανένα στοιχείο δυνάμενο να στηρίξει τους ισχυρισμούς του Συμβουλίου ότι η NITC ελέγχεται από την Κυβέρνηση του Ιράν και ότι της παρέχει οικονομική στήριξη. Πράγματι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 61 της εν λόγω απόφασης, το Συμβούλιο δεν προσκόμισε, προς απόδειξη της βασιμότητας του λόγου σχετικά με την παροχή οικονομικής στήριξεως στην Κυβέρνηση του Ιράν λόγω των υφιστάμενων δεσμών μεταξύ των μετόχων της NITC και της κυβερνήσεως αυτής, κανένα στοιχείο για τη δομή του κεφαλαίου της και τους μετόχους της. Όσον αφορά το επιχείρημα σχετικά με τις δραστηριότητες της NITC στον τομέα της μεταφοράς πετρελαίου, που προέβαλε το Συμβούλιο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, το Γενικό Δικαστήριο απλώς διαπίστωσε, με τις σκέψεις 58 έως 60 της ίδιας απόφασης, ότι τα στοιχεία αυτά δεν περιλαμβάνονταν στην αιτιολογία της αρχικής εγγραφής της NITC και δεν στήριζαν τον λόγο σχετικά με την οικονομική στήριξη στην Κυβέρνηση του Ιράν που αποτελεί τη βάση της εγγραφής αυτής.
- 45 Επομένως, οι πράξεις του Συμβουλίου ακυρώθηκαν, με την απόφαση της 3ης Ιουλίου 2014, *National Iranian Tanker Company* κατά Συμβουλίου (T-565/12, EU:T:2014:608), λόγω της ανεπάρκειας των στοιχείων που προσκόμισε το Συμβούλιο για να στηρίξει την πραγματική τους βάση. Από μια τέτοια διαπίστωση, την οποία καλύπτει, κατά την παρατιθέμενη στη σκέψη 43 της παρούσας απόφασης νομολογία, το δεδικασμένο, δεν μπορεί να συναχθεί ότι το Συμβούλιο δεν μπορούσε, στη συνέχεια, να λάβει υπόψη άλλα αποδεικτικά στοιχεία που να πιστοποιούν την ύπαρξη οικονομικής στήριξεως στην Κυβέρνηση του Ιράν ή να βασιστεί στην παροχή διαφορετικού είδους στήριξεως στην εν λόγω κυβέρνηση.

- 46 Διαπιστώνεται, όμως, ότι η επανεγγραφή της NITC στους επίμαχους καταλόγους, με τις προσβαλλόμενες πράξεις, βασίζεται σε δύο διαφορετικούς λόγους οι οποίοι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 48 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, είναι η οικονομική στήριξη της NITC στην Κυβέρνηση του Ιράν λόγω των σχέσεων μεταξύ των μετόχων της και της κυβερνήσεως αυτής, αφενός, και η υλικοτεχνική στήριξη της NITC στην εν λόγω κυβέρνηση λόγω της μεταφοράς του ιρανικού πετρελαίου του Ιράν, αφετέρου. Όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 50 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, μόνον ο λόγος περί οικονομικής στήριξεως περιλαμβανόταν στην αιτιολογική έκθεση της αρχικής εγγραφής της, η οποία ακυρώθηκε με την απόφαση της 3ης Ιουλίου 2014, National Iranian Tanker Company κατά Συμβουλίου (T-565/12, EU:T:2014:608). Εξάλλου, όπως προκύπτει από την ίδια αυτή σκέψη και τη σκέψη 51 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τα αποδεικτικά στοιχεία που υποβλήθηκαν στο Γενικό Δικαστήριο όσον αφορά τον λόγο αυτό, στο πλαίσιο της προσφυγής επί της οποίας εκδόθηκε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, δεν είναι τα ίδια με εκείνα που του είχαν υποβληθεί κατά τη διαδικασία που αφορούσε την αρχική εγγραφή της, η οποία κατέληξε στην έκδοση της αποφάσεως της 3ης Ιουλίου 2014, National Iranian Tanker Company κατά Συμβουλίου (T-565/12, EU:T:2014:608).
- 47 Ωστόσο, η NITC διατείνεται ότι, καθόσον τα πραγματικά στοιχεία επί των οποίων το Συμβούλιο στήριξε την απόφασή του να την εγγράψει εκ νέου στους επίμαχους καταλόγους ήταν ήδη διαθέσιμα κατά την αρχική εγγραφή της, το Συμβούλιο είχε την υποχρέωση να εξαντλήσει το σύνολο των στοιχείων που είχε στη διάθεσή του και των νομικών χαρακτηρισμών που μπορούσαν να δικαιολογήσουν την επιβολή περιοριστικών μέτρων εις βάρος της, στο πλαίσιο της πρώτης αυτής εγγραφής, ειδάλλως δεν μπορεί να τα προβάλει στη συνέχεια. Όπως διευκρίνισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου, η NITC εκτιμά ότι, ακόμη και αν η αρχή του δεδικασμένου δεν εφαρμόζεται υπό στενή έννοια, η υποχρέωση αυτή απορρέει από τον συνδυασμό της αρχής αυτής και της αρχής της ασφάλειας δικαίου.
- 48 Αρκεί πάντως η παρατήρηση ότι η αιτίαση αυτή δεν μπορεί να οδηγήσει στη διαπίστωση παραβιάσεως της αρχής του δεδικασμένου εφόσον, εξ ορισμού, τα εν λόγω στοιχεία και οι νομικοί χαρακτηρισμοί, δεδομένου ότι δεν ελήφθησαν υπόψη με την απόφαση που έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου, δεν δύνανται να συνιστούν πραγματικά ή νομικά στοιχεία τα οποία όντως ή κατ' ανάγκην επιλύθηκαν με την εν λόγω απόφαση κατά την έννοια της παρατιθέμενης στη σκέψη 43 της παρούσας αποφάσεως νομολογίας.
- 49 Προστίθεται ότι, με την αίτησή της αναιρέσεως, η NITC δεν προβάλλει συγκεκριμένο επιχείρημα για να υποστηρίξει ότι ο συνδυασμός των αρχών του δεδικασμένου και της ασφάλειας δικαίου παρέχει, εν προκειμένω, σε πρόσωπο ή οντότητα που πέτυχε την ακύρωση της εγγραφής του στον κατάλογο προσώπων και οντοτήτων των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία δεσμεύονται, ευρύτερη προστασία, έναντι της θεσπίσεως νέων περιοριστικών μέτρων που στηρίζονται σε άλλους λόγους ή σε άλλα αποδεικτικά στοιχεία, από εκείνην που προκύπτει από μόνη την αρχή του δεδικασμένου.
- 50 Υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δικαιούται να επικαλεστεί κάθε ιδιώτης στον οποίο θεσμικό όργανο της Ένωσης δημιούργησε, παρέχοντάς του συγκεκριμένες διαβεβαιώσεις, βάσιμες προσδοκίες. Αντιθέτως, ουδείς δύναται να επικαλεσθεί παραβίαση της αρχής αυτής ελλείψει τέτοιων διαβεβαιώσεων (βλ., επ' αυτού, αποφάσεις της 13ης Σεπτεμβρίου 2017, Pappalardo κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-350/16 P, EU:C:2017:672, σκέψη 39, καθώς και της 21ης Φεβρουαρίου 2018, Kreuzmayr, C-628/16, EU:C:2018:84, σκέψη 46).
- 51 Απόφαση όμως περί εγγραφής οντότητας στον κατάλογο προσώπων και οντοτήτων των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία δεσμεύονται δεν παρέχει συγκεκριμένες διαβεβαιώσεις στην οντότητα αυτή ότι το Συμβούλιο δεν έχει στη διάθεσή του κανέναν άλλο λόγο αφορώντα την εν λόγω οντότητα παρά μόνον εκείνους που περιλαμβάνονται στην αιτιολογία της αποφάσεως αυτής ούτε άλλα αποδεικτικά στοιχεία δυνάμενα να δικαιολογήσουν την επιβολή περιοριστικών μέτρων εις βάρος της. Εξάλλου, όπως ορθώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η

- απόφαση της 3ης Ιουλίου 2014, National Iranian Tanker Company κατά Συμβουλίου (T-565/12, EU:T:2014:608), δεν μπορούσε να δημιουργήσει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στην NITC ότι το Συμβούλιο δεν θα μπορούσε να λάβει, τηρουμένης της εν λόγω απόφασης, απόφαση επανεγγραφής για το μέλλον. Το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε, εξάλλου, με τη σκέψη 77 της ίδιας απόφασης, ότι οποιαδήποτε νέα εγγραφή της επωνυμίας της NITC σε καταλόγους προσώπων και οντοτήτων των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία δεσμεύονται δεν μπορεί να αποκλεισθεί εκ των προτέρων και ότι το Συμβούλιο έχει τη δυνατότητα να εγγράψει εκ νέου την επωνυμία της στους καταλόγους αυτούς βάσει λόγων επαρκώς τεκμηριωμένων κατά νόμον.
- 52 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι το Συμβούλιο δεν παραβίασε το δεδικασμένο της απόφασης της 3ης Ιουλίου 2014, National Iranian Tanker Company κατά Συμβουλίου (T-565/12, EU:T:2014:608), και τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εκδίδοντας τις προσβαλλόμενες πράξεις βάσει των λόγων που αφορούν την οικονομική και υλικοτεχνική στήριξη της NITC στην Κυβέρνηση του Ιράν, μνεία των οποίων γίνεται στη σκέψη 46 της παρούσας απόφασης.
- 53 Όσον αφορά το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής κατά την έννοια του άρθρου 47 του Χάρτη, το οποίο επικαλείται η NITC, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο αυτό διασφαλίζει, σε επίπεδο δικαίου της Ένωσης, την προστασία που παρέχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (απόφαση της 16ης Μαΐου 2017, *Berlioz Investment Fund*, C-682/15, EU:C:2017:373, σκέψη 54 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Το εν λόγω άρθρο 47, πρώτο εδάφιο, επιτάσσει κάθε πρόσωπο του οποίου παραβιάστηκαν τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που διασφαλίζονται από το δίκαιο της Ένωσης να έχει δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, τηρουμένων των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο άρθρο αυτό.
- 54 Ωστόσο, η αρχή της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας δεν μπορεί να εμποδίζει το Συμβούλιο να εγγράψει εκ νέου πρόσωπο ή οντότητα στους καταλόγους προσώπων και οντοτήτων των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία δεσμεύονται, βάσει λόγων διαφορετικών από εκείνους στους οποίους στηριζόταν η αρχική εγγραφή ή βάσει ενός πανομοιότυπου λόγου στηριζόμενου επί άλλων αποδεικτικών στοιχείων. Πράγματι, η αρχή αυτή σκοπεί να διασφαλίσει ότι μια βλαπτική πράξη μπορεί να προσβληθεί ενώπιον δικαστηρίου και όχι να αποκλείσει τη δυνατότητα εκδόσεως νέας βλαπτικής πράξεως βασιζομένης σε διαφορετικούς λόγους ή διαφορετικά αποδεικτικά στοιχεία.
- 55 Όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, όταν ακυρωθεί η απόφαση θεσμικού οργάνου της Ένωσης η οποία αποτέλεσε αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως, η απόφαση αυτή θεωρείται ως μηδέποτε υπάρξασα και το εν λόγω θεσμικό όργανο, το οποίο προτίθεται να λάβει νέα απόφαση, μπορεί να προβεί σε πλήρη επανεξέταση της υποθέσεως και να επικαλεστεί άλλους λόγους πλην εκείνων επί των οποίων στηρίχθηκε η ακυρωθείσα απόφαση (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 6ης Μαρτίου 2003, *Interporc* κατά Επιτροπής, C-41/00 P, EU:C:2003:125, σκέψη 31).
- 56 Επομένως, παρανομία όπως αυτή την οποία διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο με την απόφαση της 3ης Ιουλίου 2014, National Iranian Tanker Company κατά Συμβουλίου (T-565/12, EU:T:2014:608), στο πλαίσιο της πρώτης εγγραφής της NITC στους καταλόγους προσώπων και οντοτήτων των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία δεσμεύονται, δεν δύναται να εμποδίσει το Συμβούλιο, αφού επανεξετάσει την κατάσταση της NITC, να λάβει νέα περιοριστικά μέτρα βάσει ήδη υφισταμένων ή διαθέσιμων πραγματικών στοιχείων.
- 57 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας η οποία κατέληξε στην έκδοση της απόφασης της 3ης Ιουλίου 2014, National Iranian Tanker Company κατά Συμβουλίου (T-565/12, EU:T:2014:608), η οποία κατέστη αμετάκλητη, η NITC ζήτησε και πέτυχε την ακύρωση των περιοριστικών μέτρων που θεσπίστηκαν το 2012, τα οποία έχουν επομένως απαλειφθεί από την έννομη τάξη της Ένωσης. Κατά συνέπεια, η NITC μπορεί να επικαλεστεί την απόφαση αυτή προς στήριξη αγωγής αποζημιώσεως, όπως προκύπτει από τη σκέψη 65 της αναιρεσιβαλλομένης

αποφάσεως. Επιπλέον, η NITC έχει τη δυνατότητα, της οποίας έκανε χρήση, να ασκήσει νέα προσφυγή ενώπιον του δικαστή της Ένωσης για έλεγχο της νομιμότητας αποφάσεως περί επανεγγραφής προκειμένου, εφόσον κριθεί αναγκαίο, να επανέλθει στην αρχική της κατάσταση, καθώς και να λάβει αποζημίωση.

- 58 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς αποφάνθηκε ότι το Συμβούλιο δεν παραβίασε τις αρχές του δεδικασμένου, της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και δεν προσέβαλε το δικαίωμα της NITC σε άσκηση πραγματικής προσφυγής.
- 59 Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί ο πρώτος λόγος αναιρέσεως.

Επί του δευτέρου και του τετάρτου λόγου αναιρέσεως

– Επιχειρήματα των διαδίκων

- 60 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η NITC ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε ότι πληρούνταν τα κριτήρια εγγραφής όσον την αφορά. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, στις σκέψεις 87 έως 89 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, διότι εκτίμησε ότι η NITC παρείχε στήριξη στην Κυβέρνηση του Ιράν υπό την έννοια του κριτηρίου που αναφέρεται στο άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2010/413 και στο άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 267/2012, λόγω της παροχής υλικοτεχνικής στήριξεως στην Κυβέρνηση του Ιράν μέσω της μεταφοράς από την NITC ιρανικού πετρελαίου και λόγω της υφιστάμενης σχέσεως μεταξύ του ενεργειακού τομέα και των δραστηριοτήτων διαδόσεως πυρηνικών όπλων στο Ιράν. Η έννοια της «υλικοτεχνικής στήριξεως» δεν μπορεί να περιλαμβάνει στήριξη παρεχόμενη σε τρίτους. Σύμφωνα όμως με την ερμηνεία του Γενικού Δικαστηρίου, θα αρκούσε η NITC να δραστηριοποιείται στον τομέα του ιρανικού πετρελαίου για να θεωρηθεί ότι παρέχει υλικοτεχνική στήριξη στην Κυβέρνηση του Ιράν, μολοντί δεν παρέσχε καμία υπηρεσία στην κυβέρνηση αυτή. Εξάλλου, μια τέτοια ερμηνεία θα συνιστούσε, επί της ουσίας, επιχείρημα περί έμμεσης οικονομικής στήριξεως στην Κυβέρνηση του Ιράν, όπως αυτό που απορρίφθηκε με την απόφαση της 3ης Ιουλίου 2014, National Iranian Tanker Company κατά Συμβουλίου (T-565/12, EU:T:2014:608, σκέψη 60).
- 61 Επιπλέον, η αναφορά στην αιτιολογική σκέψη 22 της αποφάσεως 2010/413, που παρατίθεται στη σκέψη 86 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, δεν αποδεικνύει την ύπαρξη σχέσεως μεταξύ των δραστηριοτήτων της NITC, του ενεργειακού τομέα και της διαδόσεως πυρηνικών όπλων και είναι εσφαλμένη καθόσον, μετά την έκδοση της αποφάσεως 2010/413, η Ένωση συναίνεσε στην έγκριση δραστηριοτήτων μεταφοράς πετρελαίου σύμφωνα με το κοινό σχέδιο δράσης που τέθηκε σε εφαρμογή με τον κανονισμό 42/2014. Καίτοι το κοινό σχέδιο δράσης δεν προέβλεπε αναστολή των ατομικών περιοριστικών μέτρων ή τροποποίηση των κριτηρίων εγγραφής στους καταλόγους προσώπων και οντοτήτων των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία δεσμεύονται, η ερμηνεία και η εφαρμογή των εν λόγω κριτηρίων έπρεπε να διαπνέονται από το σχέδιο αυτό και τον κανονισμό 42/2014. Είναι όμως αντιφατικό να γίνει δεκτό ότι η έννοια της «υλικοτεχνικής στήριξεως» καλύπτει τη δραστηριότητα μεταφοράς αργού πετρελαίου, η οποία εγκρίθηκε από το εν λόγω σχέδιο και τον κανονισμό αυτόν, και είναι αδιανόητο ότι η Ένωση επέτρεψε δραστηριότητα δυνάμενη να αποκτήσει ποιοτική ή ποσοτική σημασία επαρκή για την προώθηση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων. Η απειλή που αντιπροσώπευε η NITC υπό το πρίσμα του κοινού σχεδίου δράσης σε σχέση με το αντικείμενο των περιοριστικών μέτρων δεν αξιολογήθηκε.
- 62 Τέλος, η ερμηνεία που υιοθέτησε το Γενικό Δικαστήριο είναι δυσανάλογη σε σχέση με τους σκοπούς που επιδιώκουν η απόφαση 2010/413 και ο κανονισμός 267/2012, καθόσον παρέχει στο Συμβούλιο τη δυνατότητα να λάβει περιοριστικά μέτρα έναντι κάθε προσώπου ή οντότητας που δραστηριοποιείται σε τομέα δυνάμενο να αποφέρει σημαντικά έσοδα στην Κυβέρνηση του Ιράν. Μια τόσο ευρεία ερμηνεία των κριτηρίων εγγραφής μετατρέπει τις εν λόγω πράξεις σε μέσα επιβολής εμπορικών

κυρώσεων. Η ερμηνεία αυτή προσκρούει επίσης στην αρχή της ασφάλειας δικαίου, η οποία επιβάλλει να υιοθετηθεί, σε περίπτωση διφορούμενης κανονιστικής ρυθμίσεως, η ευνοϊκότερη για την NITC ερμηνεία.

- 63 Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η NITC υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο απορρίπτοντας το επιχείρημα που προέβαλε επικουρικά, κατά το οποίο, αν διατηρηθεί η ευρεία ερμηνεία του κριτηρίου εγγραφής που ορίζεται στο άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2010/413 και στο άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 267/2012, η ερμηνεία αυτή θα καταστήσει το ως άνω κριτήριο δυσανάλογο σε σχέση με τους σκοπούς που επιδιώκουν η απόφαση 2010/413 και ο κανονισμός 267/2012 και, ως εκ τούτου, θα καταστήσει τις εν λόγω διατάξεις παράνομες.
- 64 Το Συμβούλιο αμφισβητεί τη βασιμότητα του δευτέρου και του τετάρτου λόγου αναιρέσεως. Θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι συνέτρεχε ο λόγος σχετικά με την υλικοτεχνική στήριξη στην Κυβέρνηση του Ιράν και ισχυρίζεται ότι, μολονότι το κοινό σχέδιο δράσης προέβλεπε κάποια ελάφρυνση των κυρώσεων έναντι της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν, εξακολουθούσε να είναι αναγκαίο, στο στάδιο αυτό, να διατηρηθεί η πίεση στην εν λόγω κυβέρνηση προκειμένου να παύσει τις δραστηριότητές της διαδόσεως πυρηνικών όπλων.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 65 Με τον δεύτερο και τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, που πρέπει να συνεξεταστούν, η NITC αμφισβητεί την ερμηνεία και την εφαρμογή ως προς αυτήν, από το Γενικό Δικαστήριο, του κριτηρίου εγγραφής που προβλέπεται στο άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2010/413, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2012/635, και στο άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 267/2012, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1263/2012.
- 66 Πρώτον, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει το επιχείρημα που προέβαλε η NITC ότι ο λόγος σχετικά με την υλικοτεχνική στήριξη στην Κυβέρνηση του Ιράν, τον οποίο το Γενικό Δικαστήριο έκρινε βάσιμο με τη σκέψη 92 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αντιστοιχεί στον λόγο σχετικά με την οικονομική στήριξη στην κυβέρνηση αυτή, ο οποίος είχε απορριφθεί με την απόφαση της 3ης Ιουλίου 2014, National Iranian Tanker Company κατά Συμβουλίου (T-565/12, EU:T:2014:608). Συναφώς, αρκεί να επισημανθεί ότι, με τις σκέψεις 84 έως 87 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο δικαιολόγησε τη βασιμότητα του λόγου που αφορά την υλικοτεχνική στήριξη της NITC στην Κυβέρνηση του Ιράν στηριζόμενο σε διαφορετική αιτιολογία από εκείνη με την οποία είχε απορρίψει, με την απόφαση της 3ης Ιουλίου 2014, National Iranian Tanker Company κατά Συμβουλίου (T-565/12, EU:T:2014:608, σκέψεις 58 έως 64), τα στοιχεία επί των οποίων στηρίχθηκε το Συμβούλιο προκειμένου να κρίνει ότι η NITC παρείχε οικονομική στήριξη στην εν λόγω κυβέρνηση. Ειδικότερα, σημειωτέον ότι, με τη σκέψη 82 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε ότι, αφενός, το Συμβούλιο δεν προσάπτει στην NITC ότι παρέχει έμμεση στήριξη στην Κυβέρνηση του Ιράν μέσω τρίτης εταιρίας η οποία καταβάλλει μερίσματα στην κυβέρνηση αυτήν, αλλά ότι, αφετέρου, θεωρείται ότι η αναιρεσείουσα παρέχει υλικοτεχνική στήριξη στην εν λόγω κυβέρνηση λόγω της σημασίας των μεταφορικών δραστηριοτήτων της στον τομέα του ιρανικού πετρελαίου, τον οποίο ελέγχει η Κυβέρνηση του Ιράν.
- 67 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς υπενθύμισε, με τη σκέψη 85 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το κριτήριο της στηρίξεως στην Κυβέρνηση του Ιράν που περιλαμβάνεται στο άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2010/413, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2012/635, και στο άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 267/2012, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1263/2012, πρέπει να νοείται υπό την έννοια ότι αφορά ίδιες δραστηριότητες του οικείου ατόμου ή της οικείας οντότητας οι οποίες, ακόμη και αν δεν έχουν, καθεαυτές, άμεσο ή έμμεσο σύνδεσμο με τη διάδοση των πυρηνικών όπλων, είναι εντούτοις ικανές να την ευνοήσουν, παρέχοντας στην Κυβέρνηση του Ιράν πόρους ή διευκολύνσεις

- υλικής, οικονομικής ή υλικοτεχνικής φύσεως που της παρέχουν τη δυνατότητα να συνεχίζει τις δραστηριότητες διαδόσεως των πυρηνικών όπλων (βλ., επ' αυτού, αποφάσεις της 1ης Μαρτίου 2016, National Iranian Oil Company κατά Συμβουλίου, C-440/14 P, EU:C:2016:128, σκέψεις 80 και 81, καθώς και της 7ης Απριλίου 2016, Central Bank of Iran κατά Συμβουλίου, C-266/15 P, EU:C:2016:208, σκέψη 44).
- 68 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 81 και 82 της αποφάσεως της 1ης Μαρτίου 2016, National Iranian Oil Company κατά Συμβουλίου (C-440/14 P, EU:C:2016:128), το κριτήριο αυτό λαμβάνει υπόψη «τη δυναμική σχέση μεταξύ των εσόδων που αντλεί το Ιράν από τον ενεργειακό του τομέα και της χρηματοδότησεως των δραστηριοτήτων του που συντελούν στη διάδοση των πυρηνικών όπλων», σχέση η οποία επισημαίνεται, μεταξύ άλλων, στο ψήφισμα 1929 και στην αιτιολογική σκέψη 22 της αποφάσεως 2010/413, προκειμένου να πληγεί η χρηματοδότηση του ιρανικού πυρηνικού προγράμματος από την Κυβέρνηση του Ιράν. Επομένως, η σχέση μεταξύ του ενεργειακού τομέα και της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων καταδεικνύεται από τον ίδιο τον νομοθέτη της Ένωσης.
- 69 Εξάλλου, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι το κριτήριο αυτό, ερμηνευόμενο με γνώμονα τους επιδιωκόμενους από το Συμβούλιο σκοπούς, αφορά τις μορφές στηρίξεως στην Κυβέρνηση του Ιράν οι οποίες, λόγω της ποσοτικής ή ποιοτικής σημασίας τους, συμβάλλουν στη συνέχιση των ιρανικών πυρηνικών δραστηριοτήτων (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 1ης Μαρτίου 2016, National Iranian Oil Company κατά Συμβουλίου, C-440/14 P, EU:C:2016:128, σκέψη 83, και διάταξη της 4ης Απριλίου 2017, Sharif University of Technology κατά Συμβουλίου, C-385/16 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:258, σκέψη 64).
- 70 Όσον αφορά την έννοια της «υλικοτεχνικής στηρίξεως», το Δικαστήριο έκρινε ότι ο όρος «υλικοτεχνική» δεν περιορίζεται στις δραστηριότητες μεταφοράς εμπορευμάτων ή προσώπων αλλά καλύπτει τις δραστηριότητες που αφορούν, κατ' ουσίαν, τις μεθόδους και τα μέσα για την οργάνωση μιας δραστηριότητας ή μιας διαδικασίας και τη διάθεση των αναγκαίων κονδυλίων για την πραγματοποίηση μιας δραστηριότητας ή μιας διαδικασίας (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2016, Iranian Offshore Engineering & Construction κατά Συμβουλίου, C-459/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:646, σκέψεις 53 και 54).
- 71 Βάσει των στοιχείων αυτών, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε, με τη σκέψη 87 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, λαμβανομένης υπόψη της σημασίας των δραστηριοτήτων μεταφοράς που ασκεί η NITC στον τομέα του ιρανικού πετρελαίου, οι οποίες παρέχουν στην Κυβέρνηση του Ιράν τη δυνατότητα να καλύπτει συγκεκριμένες υλικοτεχνικές ανάγκες του εν λόγω τομέα τον οποίον ελέγχει, και της σχέσεως που υφίσταται μεταξύ του ενεργειακού τομέα και των δραστηριοτήτων διαδόσεως πυρηνικών όπλων στο Ιράν, έπρεπε να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η NITC παρείχε στήριξη στην Κυβέρνηση του Ιράν και, επομένως, πληρούνταν το κριτήριο του άρθρου 20, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2010/413, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2012/635, και του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 267/2012, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1263/2012.
- 72 Επομένως, η ερμηνεία που έγινε δεκτή από το Γενικό Δικαστήριο εντάσσεται, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 67 έως 70 της παρούσας αποφάσεως, σε νομικό πλαίσιο σαφώς οριοθετημένο από τους σκοπούς τους οποίους επιδιώκει η ρύθμιση που διέπει τα περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν, οπότε δεν αντιβαίνει στην αρχή της ασφάλειας δικαίου.
- 73 Τρίτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, στις σκέψεις 88 και 89 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, εκτιμώντας ότι το συμπέρασμα αυτό δεν τίθεται εν αμφιβόλω από την αναστολή, με το κοινό σχέδιο δράσης καθώς και την απόφαση 2014/21 και τον κανονισμό 42/2014, της απαγορεύσεως μεταφοράς πετρελαίου καταγωγής Ιράν ή εξαγομένου από το Ιράν προς οποιαδήποτε άλλη χώρα.

- 74 Συναφώς, η ελάφρυνση των κυρώσεων κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν που απορρέουν από τις πράξεις αυτές επήλθε στο πλαίσιο ενός πρώτου σταδίου μιας διαδικασίας με την οποία επιδιώκεται να ανευρεθεί μακροπρόθεσμη συνολική λύση στο ζήτημα των πυρηνικών του Ιράν, χωρίς να τεθεί υπό αμφισβήτηση ο επιδιωκόμενος από την απόφαση 2010/413 και τον κανονισμό 267/2012 σκοπός παρεμπόδισης της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων και, κατ' αυτόν τον τρόπο, ασκήσεως πιέσεως στην Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν ώστε να παύσει τις σχετικές δραστηριότητες. Επιπλέον, μολονότι οι πράξεις αυτές είχαν ως αποτέλεσμα την προσωρινή αναστολή της εν λόγω απαγορεύσεως, η οποία παρατάθηκε με πλείονες διαδοχικές πράξεις του Συμβουλίου, έτσι ώστε προσωρινώς δεν απαγορευόταν πλέον η δραστηριότητα την οποία ασκεί η NITC, ούτε τα στοιχεία που ορίζονται στο πλαίσιο του πρώτου σταδίου του κοινού σχεδίου δράσης ούτε οι πράξεις που εξέδωσε το Συμβούλιο για την εφαρμογή του σχεδίου αυτού προέβλεπαν αναστολή των ατομικών περιοριστικών μέτρων ή τροποποίηση των κριτηρίων βάσει των οποίων μπορούν να ληφθούν τέτοια μέτρα, όπως ορθώς παρατήρησε το Γενικό Δικαστήριο με τις σκέψεις 89 και 90 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και όπως παραδέχεται η NITC.
- 75 Τέταρτον, η NITC υποστηρίζει ότι η προκριθείσα από το Γενικό Δικαστήριο ερμηνεία του κριτηρίου εγγραφής που αντλείται από τη στήριξη στην Κυβέρνηση του Ιράν καθιστά το κριτήριο αυτό δυσανάλογο σε σχέση με τους σκοπούς που επιδιώκονται από την απόφαση 2010/413 και τον κανονισμό 267/2012 και, ως εκ τούτου, το καθιστά παράνομο και ανεφάρμοστο επί της NITC.
- 76 Συναφώς, η αρχή της αναλογικότητας απαιτεί να είναι τα προβλεπόμενα από διάταξη του δικαίου της Ένωσης μέσα πρόσφορα για την υλοποίηση των επιδιωκόμενων από την οικεία ρύθμιση θεμιτών σκοπών και να μην υπερβαίνουν το αναγκαίο για την επίτευξη των σκοπών αυτών μέτρο (απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2012, Al-Aqsa κατά Συμβουλίου και Κάτω Χώρες κατά Al-Aqsa, C-539/10 P και C-550/10 P, EU:C:2012:711, σκέψη 122 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 77 Το Δικαστήριο έκρινε ότι η απόφαση 2010/413 και ο κανονισμός 267/2012 αποσκοπούν, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 74 της παρούσας αποφάσεως, στην παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων και στην κατ' αυτόν τον τρόπο άσκηση πιέσεως στην Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν ώστε να παύσει τις σχετικές δραστηριότητες. Ο σκοπός αυτός, ο οποίος εντάσσεται στο γενικότερο πλαίσιο των προσπαθειών σχετικά με τη διατήρηση της ειρήνης και της διεθνούς ασφάλειας είναι θεμιτός (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2013, Συμβούλιο κατά Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, σκέψη 124 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 78 Με την ερμηνεία πάντως του κριτηρίου εγγραφής που αντλείται από τη «στήριξη στην Κυβέρνηση του Ιράν», την οποία προέκρινε εν προκειμένω το Γενικό Δικαστήριο είναι δυνατό, σύμφωνα με την παρατιθέμενη στις σκέψεις 67 έως 69 της παρούσας αποφάσεως νομολογία, να καλύπτονται δραστηριότητες που ενδέχεται να ευνοούν τη διάδοση των πυρηνικών όπλων παρέχοντας στην Κυβέρνηση του Ιράν πόρους ή διευκολύνσεις υλικής, οικονομικής ή υλικοτεχνικής φύσεως που της δίδουν τη δυνατότητα να συνεχίζει τις δραστηριότητες διαδόσεως πυρηνικών όπλων, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι κάθε δραστηριότητα μπορεί να συνιστά τέτοια στήριξη, αλλά τέτοια στήριξη συνιστούν μόνον οι δραστηριότητες οι οποίες, λόγω της ποσοτικής ή ποιοτικής σημασίας τους, συμβάλλουν στη συνέχιση των δραστηριοτήτων διαδόσεως πυρηνικών όπλων. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν φαίνεται ότι το εν λόγω κριτήριο, όπως ερμηνεύθηκε εν προκειμένω από το Γενικό Δικαστήριο, είναι ακατάλληλο και υπερβαίνει το αναγκαίο για την επίτευξη του εν λόγω σκοπού μέτρο.
- 79 Συνεπώς, πρέπει να απορριφθούν ο δεύτερος και ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

– Επιχειρήματα των διαδίκων

- 80 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η NITC διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, με τις σκέψεις 123 έως 138 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η προσβολή, την οποία συνιστά η επανεγγραφή της στους επίμαχους καταλόγους, του δικαιώματός της ιδιοκτησίας, του δικαιώματος στη φήμη και της επιχειρηματικής ελευθερίας ήταν σύμφωνη προς την αρχή της αναλογικότητας. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να διαπιστώσει ότι η εν λόγω επανεγγραφή είναι προδήλως δυσανάλογη σε σχέση με τις παραβιάσεις των θεμελιωδών αρχών και την προσβολή των δικαιωμάτων που προβλήθηκαν ενώπιόν του στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε τα θεμελιώδη δικαιώματα της NITC μη αποδίδοντας επαρκή σημασία στο κοινό σχέδιο δράσης. Συναφώς, η NITC υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι «στοχοποιήθηκε» από το Συμβούλιο είναι δυσανάλογο και συνεπάγεται δυσμενή διάκριση. Η συλλογιστική βάσει της οποίας το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει, με τη σκέψη 135 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα ληφθέντα κατά της NITC περιοριστικά μέτρα δικαιολογούνταν λόγω της σημασίας των δραστηριοτήτων μεταφοράς πετρελαίου που αυτή ασκούσε, ενώ συγχρόνως αναγνωρίζει ότι οι δραστηριότητες αυτές επιτρέπονταν, είναι αντιφατική. Συγκεκριμένα, καθόσον, κατά τις σκέψεις 86 και 87 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η σχέση με τη διάδοση των πυρηνικών όπλων θεωρείται ότι συνίσταται στα έσοδα που η Κυβέρνηση του Ιράν αντλεί τελικώς από την πώληση του ιρανικού πετρελαίου, το γεγονός ότι το εν λόγω πετρέλαιο μεταφέρεται από την ίδια ή από μία ή περισσότερες άλλες εταιρίες είναι άνευ σημασίας.
- 81 Το Συμβούλιο αμφισβητεί τη βασιμότητα του τρίτου λόγου αναιρέσεως. Υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, έλαβε πλήρως υπόψη την αρχή της αναλογικότητας κρίνοντας ότι η επανεγγραφή της NITC στους επίμαχους καταλόγους ήταν δικαιολογημένη λόγω της σημασίας των μεταφορικών δραστηριοτήτων της στον τομέα του ιρανικού πετρελαίου και εκτιμώντας ότι οι δραστηριότητες μεταφοράς πετρελαίου από άλλες οντότητες δεν ήταν αντίστοιχης κλίμακας.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 82 Κατά το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη, κάθε περιορισμός στην άσκηση των δικαιωμάτων και ελευθεριών που αναγνωρίζονται στον εν λόγω Χάρτη πρέπει να προβλέπεται από τον νόμο και να σέβεται το βασικό περιεχόμενο των εν λόγω δικαιωμάτων και ελευθεριών, επιτρέπεται δε να επιβάλλονται περιορισμοί, τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, μόνον εφόσον είναι αναγκαίοι και ανταποκρίνονται πραγματικά σε σκοπούς γενικού ενδιαφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων.
- 83 Όσον αφορά το δικαίωμα της ιδιοκτησίας και την επιχειρηματική ελευθερία, που κατοχυρώνονται στα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη, τα οποία επικαλείται η NITC, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι τα θεμελιώδη αυτά δικαιώματα δεν συνιστούν απόλυτα προνόμια. Κατά συνέπεια, μπορούν να επιβληθούν περιορισμοί στην άσκηση των εν λόγω δικαιωμάτων, υπό την προϋπόθεση ότι οι περιορισμοί αυτοί ανταποκρίνονται πράγματι σε σκοπούς γενικού συμφέροντος τους οποίους επιδιώκει η Ένωση και δεν συνιστούν, υπό το πρίσμα του επιδιωκόμενου σκοπού, δυσανάλογη και ανεπίτρεπτη επέμβαση θίγουσα την ίδια την υπόσταση των κατ' αυτόν τον τρόπο κατοχυρωμένων δικαιωμάτων (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2013, Συμβούλιο κατά Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, σκέψεις 121 και 122 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 84 Μολονότι οι προσβαλλόμενες πράξεις συνεπάγονται περιορισμούς στα θεμελιώδη δικαιώματα της NITC, οι περιορισμοί αυτοί ανταποκρίνονται εντούτοις σε θεμιτό σκοπό επιδιωκόμενο από το δίκαιο της Ένωσης, όπως προκύπτει από την εξέταση του δευτέρου και του τετάρτου λόγου αναιρέσεως, ήτοι

την καταπολέμηση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων που εντάσσεται στο ευρύτερο πλαίσιο της διατηρήσεως της ειρήνης και της διεθνούς ασφάλειας, την ύψιστη σημασία της οποίας τόνισε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 132 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

- 85 Εξάλλου, με την εν λόγω σκέψη 132, το Γενικό Δικαστήριο τόνισε ότι οι περιορισμοί αυτοί αφορούσαν μόνον ένα μέρος των στοιχείων του ενεργητικού της NITC και ότι η απόφαση 2010/413 καθώς και ο κανονισμός 267/2012 προέβλεπαν ορισμένες εξαιρέσεις. Οι πράξεις αυτές προέβλεπαν πράγματι δυνατότητες αποδεσμεύσεως κεφαλαίων ώστε να μπορεί η NITC να αντιμετωπίσει ορισμένες δαπάνες, ιδίως εκείνες που θεωρούνται ουσιώδεις, ή να τηρήσει ορισμένες ειδικές εμπορικές συμβάσεις. Όσον αφορά την προσβολή της φήμης, το Γενικό Δικαστήριο παρατήρησε ότι το Συμβούλιο δεν προέβλεπε ότι η ίδια η NITC εμπλέκεται στη διάδοση πυρηνικών όπλων. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε ότι η NITC δεν επέδειξε προσωπικώς συμπεριφορά ενέχουσα κίνδυνο για την ειρήνη και τη διεθνή ασφάλεια και ότι ο βαθμός της καχυποψίας που γεννάται έναντι αυτής είναι, ως εκ τούτου, περιορισμένος.
- 86 Βάσει των στοιχείων αυτών, οι περιορισμοί στο δικαίωμα ιδιοκτησίας και στην επιχειρηματική ελευθερία της NITC δεν φαίνονται υπέρμετροι σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς. Το ίδιο συμπέρασμα επιβάλλεται όσον αφορά την προβληθείσα από την NITC προσβολή της φήμης της (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 7ης Απριλίου 2016, *Central Bank of Iran κατά Συμβουλίου*, C-266/15 P, EU:C:2016:208, σκέψη 53).
- 87 Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι το συμπέρασμα αυτό δεν μπορούσε να τεθεί υπό αμφισβήτηση με την έκδοση του κοινού σχεδίου δράσης και ότι η κατάσταση της NITC δεν μπορούσε να συγκριθεί με αυτή άλλων οντοτήτων που ασκούν τις ίδιες δραστηριότητες μεταφοράς πετρελαίου με τις δικές της. Συναφώς, αρκεί η παραπομπή στις παρατηρήσεις που εκτίθενται στις σκέψεις 65 έως 79 της παρούσας αποφάσεως.
- 88 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ο τρίτος λόγος αναιρέσεως και, συνεπώς, η αίτηση αναιρέσεως στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 89 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των εξόδων. Το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο έχει εφαρμογή στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ορίζει ότι ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 90 Δεδομένου ότι το Συμβούλιο ζήτησε να καταδικαστεί η NITC στα δικαστικά έξοδα και αυτή ηττήθηκε, η αναιρεσείουσα πρέπει να υποχρεωθεί να φέρει, εκτός από τα δικαστικά έξοδά της, και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Η National Iranian Tanker Company φέρει, εκτός από τα δικαστικά έξοδά της, και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.**

(υπογραφές)